

Det møde med Svejgaard, som de to Jehovas Vidne damer havde med Svejgaard, som jeg nævner side 1, og hvor de får så læsterlige bibelske tæsk, har jeg fra ham selv, men efter begravelsen kom der en mand hen og betroede mig, at historien var rigtig nok, og at han selv havde været involveret.

Det var nemlig ikke hele historien, jeg kunne tillade mig at fortælle ved begravelsen. Bjarner Svejgaard var nudist i den forstand, at han altid gik nøgen rundt derhjemme, for hans kone, som var svagelig, skulle havde det meget varmt i stuerne, og så var det jo mest praktisk, at han tog tøjet af. Jeg plejede at forære ham en flaske whisky til jul, og et år havde jeg taget min kone med. Aldrig så snart havde han fået lukket hoveddøren op, før det lød det inde fra stuen: "Bjarner! Lændeklædet!"

Han fortalte mig, at det gjorde ikke så meget, at han gik nøgen rundt derhjemme, for det gjorde hans genbo og dennes kone også. Og det er denne genbo, der afslutter historien. For da han havde set de to Jehovas Vidner stå ved hoveddøren og tale med denne skrækkelige nøgne mand, sneg han sig hen bag en busk, for han skulle da høre, hvordan det spændte af. "Navra!" kom han bagefter og sagde til Bjarner: "Det var en gevaldig tur, du gav dem. Men for at de nu ikke skulle komme igen, så tog jeg din trillebør, der lå i indgangen, og fyldte noget brænde i den, og da de to damer så vendte sig for at gå, drejede jeg lige trillebøren rundt, så de havde udsigt til min bare bag!" De kom aldrig igen. Som han sagde til mig efter begravelsen: "Historien er fuldstændig rigtig. Det var mig, der overværede den."